

Publicerad 2009-10-16 18:35 av Joffan

När du liksom somnar intill mig

När du liksom somnar intill mig,
på bussen,
du vet den där gula med nummer åtta noll fyra
som du åkte igår,
så sitter jag i lugnet och tystnaden,
ja om man bortser från han den där gubben som alltid ropar ut,
NÄSTA; BLABLABLASTATIONEN i otroligt hög stämma,
och jag undrar,

hur i helvete ska jag kunna kliva av bussen vid nästa hållplats?

Ska jag väcka dig?

Ska jag liksom röra på mig

så där obehagligt mycket,

så att sätet du sitter på,

blir som hela havet stormar och du vaknar

av att den tjej du råkade av misstag sätta dig vid

har något himla tix och inte kan sitta still

Jag bara sitter och suckar och panikar och oroar mig

och så väntar jag

väntar, väntar, väntar.

Dina snarkningar är inte ens charmiga.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Joffan med Poeter.se id #25119 innehar upphovsrätten